

Reforma administrației publice. Schimbarea socială la nivel de prefectură

Drd. Luminița IORDACHE,
Facultatea de Administrație Publică, SNSPA

luminita.iordache@administratiepublica.eu

Rezumat:

Prezenta lucrare abordează legătura dintre conceptul de schimbare socială și reformă, analizând modul în care prefecturile României gestionează schimbările produse de aceasta, succesul reformei reprezentând un deziderat. Instituția prefecturilor se confruntă cu numeroase provocări în Societatea informațională și a cunoașterii, cu o creștere a așteptărilor societății în contextul unor resurse financiare limitate și presiune politică. Practicile acestora sunt un produs al culturii administrative, cum sunt valorile, ideologia, rutina, prioritățile care influențează modul în care acestea manageriază schimbarea și inițiază politici și strategii aplicate la nivel teritorial. Prefecturile au un nou rol în societate, sunt agenți sociali în schimbarea socială durabilă și au nevoie de instrumentele necesare pentru a reuși să se adapteze unui climat schimbător în care își transformă structurile, procedurile și cultura. Scopul acestei lucrări este acela de a oferi o imagine asupra mediului în care prefecturile își desfășoară activitatea, ce instrumente trebuie să utilizeze în schimbarea socială durabilă, ce elemente ar trebui îmbunătățite de către aceste instituții pentru creșterea performanței acestora. Lucrarea are la bază cercetarea literaturii de specialitate referitoare la reforma administrației publice și schimbarea socială, cât și un studiu de caz pe tema abordată la nivelul prefecturilor. Prin rezultatele studiului se dorește evidențierea importanței prefecturilor ca actori sociali în schimbarea la nivel teritorial pentru creșterea bunăstării cetățenilor, pentru a răspunde Globalizării și pentru a acorda o atenție deosebită schimbării, valorilor necesare în managementul schimbării, unei viziuni unitare și un bun leadership.

Cuvinte cheie: schimbare socială, agent social, reformă.

1. Introducere

Obiectivul general al lucrării constă în aplicarea conceptului managementului schimbării în cadrul prefecturilor în contextul reformei sectorului public. Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, programele guvernamentale au început să abordeze direct accelerarea reformei administrației publice ce a avut ca punct de pornire evaluările critice ale Comisiei Europene. Pentru a fi în conformitate cu

standardele Uniunii Europene, administrația publică trebuie să aibă obiective bine conturate și aplicabile și să se adapteze noilor cerințe care sunt numeroase și complexe. Adaptabilitatea reprezintă o valoare pe care administrația publică trebuie să o adopte și să o implementeze. Studiul schimbării sociale este deosebit de importantă deoarece înalții funcționari publici, managerii publici se confruntă cu sarcina de a realiza schimbări în cadrul instituțiilor lor și este necesară o mai mare flexibilitate și inovare.

Obiectivele specifice sunt trasate pentru îndeplinirea obiectivului general și sunt următoarele:

1. evidențierea importanței schimbării sociale;
2. cunoașterea instrumentelor necesare schimbării sociale durabile pentru gestionarea activității de la nivelul prefecturii, cărora înalții funcționari publici, managerii și funcționarii publici trebuie să le acorde importanță;
3. perfecționarea sistemului de management la nivelul prefecturilor în vederea alinierii la standardele europene.

Motivul alegerii temei este acela de a arăta importanța rolului pe care îl au instituțiile prefecturilor în dezvoltarea durabilă a societății românești. Instituțiile și sistemele administrative trebuie să fie deschise și să se adapteze noilor transformări ale societății, acestea fiind factori definatorii în competitivitatea economică, reinventându-se prin digitalizare și noi tehnici de management astfel încât să contribuie la eficientizarea aparatului administrativ.

Ipotezele de lucru ale acestei cercetări sunt:

1. Conceptul de schimbare socială se poate aplica Instituția prefecturilor.
2. Reforma reprezintă un instrument al schimbării sociale.

Obiectivele cercetării sunt:

1. înțelegerea și explicarea schimbării sociale la nivelul prefecturii;
2. evidențierea impactului pe care reforma administrației publice îl produce asupra rolului și activității prefecturilor;
3. analizarea și cunoașterea opiniei respondenților chestionarelor, angajați în cadrul prefecturilor în ceea ce privește schimbările produse de reforma administrației publice, mediul organizațional și importanța pe care aceștia o acordă anumitor factori, valori necesare schimbării sociale.

Pentru eficientizarea pașilor ce trebuie urmați în demersul științific, instrumentul de cercetare a fost ales și aplicat în funcție de obiectivele generale și specifice urmărite. Metodologia cercetării a presupus într-o primă etapă documentarea ce s-a realizat pe baza consultării literaturii de specialitate, legislației în domeniu, cercetărilor de specialitate și a revistelor. În următoarea etapă s-a avut în vedere aprofundarea cercetării și elaborarea unor lucrări cu importanță pentru subiectul abordat.

Studiul se bazează pe surse bibliografice în domeniu, metoda calitativă care a constat în studiul documentelor, publicațiilor, analiza proceselor și instrumentelor. Metoda cantitativă va cuprinde utilizarea, analizarea și interpretarea datelor din

chestionarele obținute de la prefecturile României privind reforma sectorului public și schimbarea socială.

Etapizarea cercetării:

Etapa 1: Stabilirea obiectivelor și ipotezelor cercetării-presupune realizarea planului cercetării ce se dorește a fi realizat prin intermediul lucrării.

Etapa 2: Culegerea și prelucrarea informațiilor căutarea și sistematizarea informațiile necesare pentru realizarea obiectivelor propuse în cadrul cercetării.

Etapa 3: Elaborarea părții teoretice în cadrul lucrării.

Etapa 4: Aplicarea concretă a cercetării - studiul de caz.

Descrierea conceptului și procesului de „schimbare sociabilă durabilă” în literatura de specialitate în relația acesteia cu administrația publică nu este evidențiată însă reprezintă o oportunitate în perspectiva realizării unei lucrări. Tema reprezintă o provocare datorită conceptelor interdisciplinare abordate în cadrul cercetării, fiind necesare cunoștințe în științe administrative, economice, politice și juridice.

2. Cadrul teoretic

Ca referințe pentru tema studiată, Christopher Pollitt și Geert Bouckaert abordează reformele pentru o perioadă de trei decade, concentrându-se pe procesul de schimbare în administrația publică în cartea “Public Management Reform” (2000). Stephen Osborne și autori precum Louise și Kerry Brown descrie inovarea socială și managementul schimbării în serviciile publice în „Handbook of Innovation in Public Services” (2013), “Managing Change and Innovation in Public Service Organizations” (2005), “The New Public Governance?: Emerging Perspectives on the Theory and Practice of Public Governance” (2010).

Raymond Boudon abordează subiectul de schimbare socială în „The Theories of Social Changes” (1984). În cartea „The Sociology of Social Change” (1993), Piotr Sztompka vorbește despre acest subiect, de asemenea. Studiile moderne ale schimbării sociale sunt bazate pe teoria sistemelor, teoriile structural-funcționaliste și teoriile funcționaliste, teorii care au ca punct de pornire emergența procesului de schimbare socială și teorii care analizează numai structura. Mulți remarcabili sociologi au contribuit la teoriile schimbării sociale din diferite perspective.

Provocările globalizării, tehnologiei, ale schimbării societale au mai mult ca niciodată un impact considerabil asupra sectorului public. Aceste schimbări împreună cu importanța creșterii capacității administrative necesită instituții puternice, agile și flexibile, deschise la schimbare. La nivelul Uniunii Europene, premisele pentru o reformă de succes tratează cu mare importanță conceptul de „consolidare a capacității administrative”. Potrivit autorului Stiglitz, J.E. (2008:92), în cartea Mecanisme globalizării, „guvernarea –problemele asociate cu modul în care sunt luate deciziile în arena internațională – se află la temelia eșecurilor globalizării”. Tot astfel, problemele referitoare la modul în care sunt luate deciziile la nivel național și local pot conduce la eșecul reformei administrației publice.

Reforma administrației publice include toate aspectele organizării sectorului public, printre care: „arhitectura” generală a ministerelor și agențiilor, organizațiile

și instituțiile de la nivel local, sistemele, structurile, procesele, motivațiile, precum și modul de supraveghere a acestora și de adaptare periodică a sistemului (M. Profiroiu, T. Andrei, D. Dincă, Radu Carp, 2006). Reforma trebuie abordată în mod global, ca un proces deschis deoarece fiecare schimbare este parte integrantă a strategiei de reformă și trebuie adaptată schimbărilor din mediul extern.

Începând cu anul 1993, reforma administrației publice se fundamentează pe principiul modificării raporturilor dintre administrația publică și societate. Prin programul de guvernare 2001-2004, două strategii succesive au fost adoptate privind reforma administrației publice: Strategia privind accelerarea reformei administrației publice în perioada 2001-2003 și în perioada 2004-2006, care au stat la baza implementării unor reforme privind politicile publice.

Prin programul de guvernare din 2005-2008, se dorea aplicarea unei strategii naționale ce presupunea trei obiective: reforma serviciilor publice de bază și a utilităților publice de interes local, consolidarea procesului de descentralizare administrativă și fiscală și întărirea capacității instituționale a structurilor din administrația publică centrală și locală.

În lipsa unei strategii aferente administrației publice care să urmărească creșterea capacității acestora de a formula politici publice și de a gestiona eficient furnizarea serviciilor în perioada 2007-2013, atât Cadrul Național Strategic de Dezvoltare a României cât și Programul Național de Reforme au avut rolul principal de a sprijini procesul de reformă.

Pentru programul de guvernare din perioada 2013-2016, Guvernul și-a stabilit drept obiective în ceea ce privește administrația publică și serviciile publice, următoarele: creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene, reorganizarea administrativ teritorială prin crearea cadrului instituțional pentru funcționarea regiunilor administrativ teritoriale, elaborarea unui plan strategic de dezvoltare, continuarea reformei în administrația publică, armonizarea legislației care guvernează administrația publică, introducerea unui sistem de indicatori de evaluare a modului de funcționare a tuturor instituțiilor din administrația publică, operaționalizarea conceptului de „ghișeu unic” și a sistemelor de guvernare electronică pentru reducerea birocrăției (D. Dincă, 2015:225).

Potrivit Acordului de Parteneriat propus de România pentru perioada de programare 2014-2020, necesitatea reformelor structurale reprezintă un obiectiv pentru creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii sociale și economice.

Pentru ca administrația publică să fie în măsură să își îndeplinească rolul în condiții de calitate și eficiență este esențial ca structura organizatorică și procesele interne să asigure flexibilitatea și adaptarea la situații noi.

Potrivit autorului Don Tapscott, în cartea „Crescuți digital. Generația Net își schimbă lumea” (2011:30), este descris faptul că atitudinile înrădăcinate ale oamenilor se împotrivesc schimbării iar inovațiile și schimbările de paradigmă sunt întâmpinate chiar cu ostilitate. Pentru a se schimba administrația publică este necesar ca funcționarii publici să aibă capacitatea de a arăta deschidere și de a nu rămâne cu acele atitudini înrădăcinate față de situațiile noi.

Utilizarea managementului calității, a bunelor practici și a inovării reprezintă instrumente și practici de natură să contribuie la eficientizarea activității

instituțiilor publice care va aduce efecte pozitive pe termen lung asupra gradului de satisfacție a cetățeanului.

Dezvoltarea capacității administrative reprezintă o condiție esențială pentru dezvoltarea și implementarea reformelor politice și pentru îmbunătățirea absorbției fondurilor europene. Eforturile depuse de autorități pentru reformarea și modernizarea diferitelor aspecte ale administrației publice au fost recunoscute în cadrul analizelor efectuate de către organismele internaționale, inclusiv de către Banca Mondială, și în diverse proiecte de sprijinire a transferului de bune practici, fiind susținute financiar de organizații internaționale și de UE.

Prin Strategia de dezvoltare spațială a României, elaborată pentru un orizont de timp de 20 de ani, se urmărește: asigurarea dezvoltării echilibrate și durabile, creșterea competitivității în zonele de dezvoltare. Strategia națională pentru dezvoltare regională accentuează rolul regiunilor în promovarea creșterii la nivel național, având în vedere potențialul acestora. Fiecare regiune are propriul potențial economic și de dezvoltare, dar și caracteristici specifice, care să contribuie la creșterea economiei naționale.

Lucrarea prezintă analizează impactul reformelor asupra managementului public la nivelul prefecturilor și rolul pe care îl are Instituția prefecturilor în asigurarea implementării reformei. Printre direcțiile de acțiune ale Instituției prefecturilor¹ se regăsesc:

1. Creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene pentru dezvoltarea locală/regională, modernizarea și eficientizarea administrației publice;
2. Urmărirea și aplicarea prevederilor cuprinse în strategiile și programele pentru susținerea reformei în administrația publică;
3. Implementarea și dezvoltarea sistemului de control intern managerial în cadrul Instituției Prefectului;
4. Susținerea dezvoltării economice a județului, în concordanță cu prevederile planurilor de dezvoltare regionale, cu consultarea autorităților publice locale și a conducătorilor serviciilor publice deconcentrate (în contextul unei dezvoltări durabile și echilibrate);
5. Întocmirea planului anual de acțiune pentru realizarea în județ a obiectivelor cuprinse în Programul de guvernare;
6. Monitorizarea modului de aplicare în județ a programelor și strategiilor guvernamentale sau ministeriale cu privire la restructurarea sectorială.

Potrivit Regulamentului de organizare și funcționare (ROF) al fiecărei instituții, Instituția Prefectului urmărește îndeplinirea unor obiective generale, astfel:

1. Coordonează și asigură îndeplinirea la nivelul județului a obiectivelor cuprinse în Programul de guvernare și în politicile naționale și de afaceri europene;
2. Exerciță controlul privind legalitatea actelor emise sau aprobate de autoritățile administrației publice de la nivelul județului;

¹ <http://www.prefectura-teleorman.ro/doc/programe-guvernamentale/planul-de-actiuni-2016.pdf>, pag. 58.

3. Gestionează situațiile de urgență și inițiază măsuri ce se impun pentru prevenirea acestora;

4. Conduce activitățile serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului organizate la nivelul județului;

5. Îndeplinește atribuții în domeniul reconstituirii dreptului de proprietate;

6. Eficientizează relația cu cetățeanul și comunicarea internă și externă;

7. Eficientizează activitatea instituției și asigură îndeplinirea politicilor naționale referitoare la reforma administrației publice;

8. Elaborează proiecte finanțate din fonduri europene, în care instituția este eligibilă.

9. Eliberează pașapoarte simple și se ocupă de regimul permiselor de conducere, al certificatelor de înmatriculare, având și alte atribuții conform unor reglementări speciale.

Instituția prefectului funcționează în temeiul Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, cu modificările și completările ulterioare, precum și a altor legi, hotărâri și ordonanțe.

3. Chestionar privind reforma sectorului public și schimbarea socială la nivel de prefectură – prezentarea rezultatelor

Ca instrument de cercetare am folosit chestionarul, informațiile obținute pe baza acestuia fiind de tip cantitativ și calitativ. În crearea chestionarului am urmărit un proces tip pâlnie, pornind de la întrebări generale la întrebări sonda continuând cu întrebări cu caracter administrativ. Pentru acest studiu, s-au folosit întrebări cu răspunsuri fixe, majoritatea fiind cu o singură variantă de răspuns, astfel încât persoanele chestionate să aibă ca posibilități de răspunsuri, cele deja stabilite de cercetător, pentru o mai bună înțelegere a fenomenului analizat, excepție făcând ultima întrebare, care a fost deschisă, solicitând respondentului să își formuleze răspunsul propriu.

Ca suport teoretic am avut studiul Public Sector Reform in the Netherlands: Views and Experiences from Senior Executives, Country Report as part of the COCOPS Research Project, având autori pe: Sebastian Jilke, Steven Van de Walle, Roxanne van Delft, publicat în luna Mai, anul 2013.

Scopul chestionarului a fost acela de a analiza instituțiile prefecturilor din România, de a analiza și evaluarea percepției înalților funcționari publici, managerilor publici, precum și a funcționarilor publici în poziții ierarhice de conducere sau executiv cu privire la modul în care influențează reforma administrației publice, schimbarea socială, mediul de lucru, activitatea acestora, cum este percepută instituția în contextul actual dar și alți factori precum valori și atitudini ale acestora.

Colectivitatea statistică analizată a fost formată din totalitatea prefecturilor din România. Constituirea colectivității statistice a vizat acoperirea tuturor prefecturilor din România, astfel încât să se obțină o reprezentativitate cât mai

bună. Colectivitatea statistică a fost formată din 42 de Instituții ale Prefecturilor. Chestionarul a fost aplicat celor 42 de prefecturi în condiții de obiectivitate și confidențialitate.

Chestionarul a fost trimis pe adresele oficiale de e-mail ale celor 42 de prefecturi ale României, perioada de colectare fiind cuprinsă între 9 și 26 mai 2016, obținând un număr de 28 de chestionare, de la 27 de prefecturi. Baza de date a fost realizată imediat după primirea chestionarelor, informațiile au fost prelucrate și analizate.

Chestionarul a fost alcătuit din 22 de întrebări structurate în mai multe clase de analiză:

1. Informații socio-demografice privind respondentul:

- a. Vârstă
- b. Sex
- c. Poziție ierarhică în cadrul instituției
- d. Studii absolvite
- e. Domeniul în care a absolvit studiile
- f. Experiența de muncă.

Aceste informații au fost necesare pentru a observa profilul respondentului, vechimea în muncă în diferite sectoare și prin aceasta înțelegându-se și modul în care privește administrația publică prin prisma experienței dobândite dar și gradul de deschidere, poziția în instituție.

2. Valori și atitudini ale respondenților:

- a. Identitatea și înțelegerea rolului pe care îl deține în instituție
- b. Motivația de a lucra în cadrul instituției
- c. Preferințele privind valorile sociale.

3. Caracteristicile contextului de lucru în cadrul prefecturii:

a. Ambiguitatea scopului și obiectivelor instituției
b. Gradul de autonomie al managementului
c. Nivelul de comunicare la nivelul instituției de transmitere a deciziilor și informațiilor necesare desfășurării activității.

4. Relevanța Noului Management Public (NMP) și reformele post NMP

- a. Nivelul național
- b. Nivelul județean
- c. Nivelul instituțional

În această parte am dorit să evidențiez importanța reformei administrației publice și impactul pe care îl are asupra activității respondenților, misiunii instituției și rolului pe care îl are printre actorii sociali, dinamica reformei la nivelul prefecturilor, dinamica schimbărilor, nivelul performanței instituției pe diferite dimensiuni, dacă instituția tinde spre un trend pozitiv sau nu.

5. Instrumentele necesare administrației publice în schimbarea socială durabilă

Aceasta a fost ultima întrebare adresată, fiind o întrebare deschisă în care respondentul să poate veni cu un răspuns propriu.

Cu excepția a trei întrebări, restul de 19 întrebări au avut 5 valori depinzând de întrebarea adresată:

1. 1 deloc 5 foarte mult
2. 1 dezacord total 5 acord total
3. 1 foarte scăzută 5 îmbunătățită semnificativ
4. 1 foarte puțin 5 foarte mult

Pentru a evidenția anumite părți ale studiului de caz, am optat pentru reprezentarea grafică a anumitor întrebări ale chestionarului, cu cifrele relevante obținute prin colectarea informațiilor.

Informații socio-demografice privind respondentul

Vârstele respondenților au fost cuprinse între 26 și 60 de ani, astfel: 26-35 ani → 2, 36-45 → 17, 46-60 → 9. Sexul persoanelor a fost relativ apropiat ca rezultate, M → 12, F → 15, un respondent nu și-a declarat sexul. Ca poziție ierarhică în cadrul instituției, poziție de conducere → 10 respondenți, executiv → 13 respondenți iar poziție de manager → 3 respondenți.

În ceea ce privește studiile absolvite, dintr-un total de 28 de chestionare: 25 de respondeți au studii superioare de lungă durată, 2 respondenți au studii doctorale iar 1 respondent- studii postdoctorale.

Domeniul în care respondenții au absolvit studiile: științe administrative/ științe politice -10 respondenți, drept -7, management -3, științe economice -10, inginerie - 9, medicină - 0, alt domeniu -5.

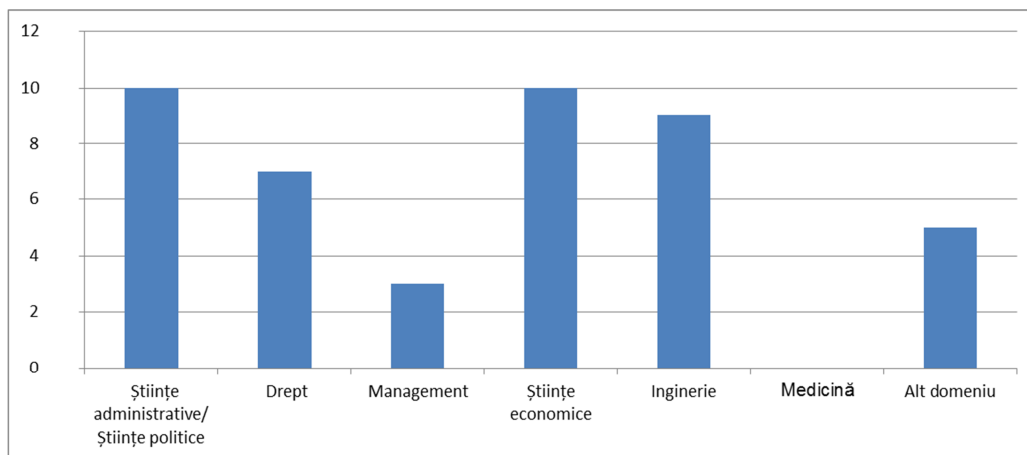

Figura 1. Domeniul de absolvire al studiilor

În ceea ce privește experiența de muncă, foarte puțini dintre respondenți au lucrat în sectorul non-profit, puțini au lucrat în sectorul privat, iar peste ¾ din respondenți având o experiență în sectorul public de peste 11 ani.

Valori și atitudini ale respondenților

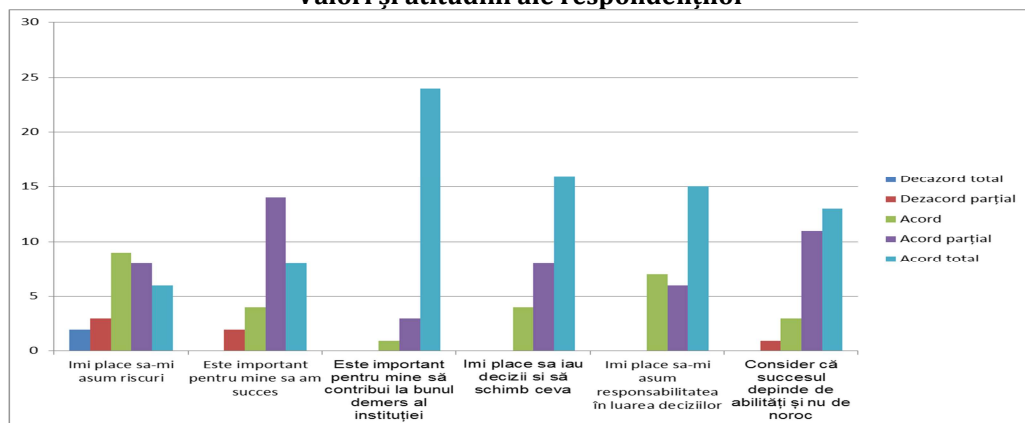

Figura 2. Preferințele privind anumite valori sociale

Caracteristicile contextului de lucru în cadrul prefecturii

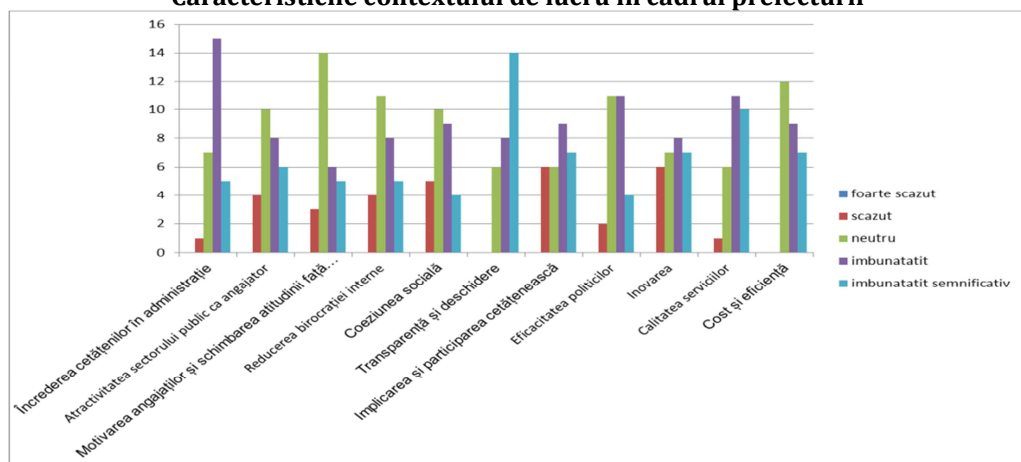

Figura 3. Evaluarea performanțelor Instituției Prefecturii peste 5 ani

Relevanța Noului Management Public (NMP) și reformele post NMP

a. Nivelul național

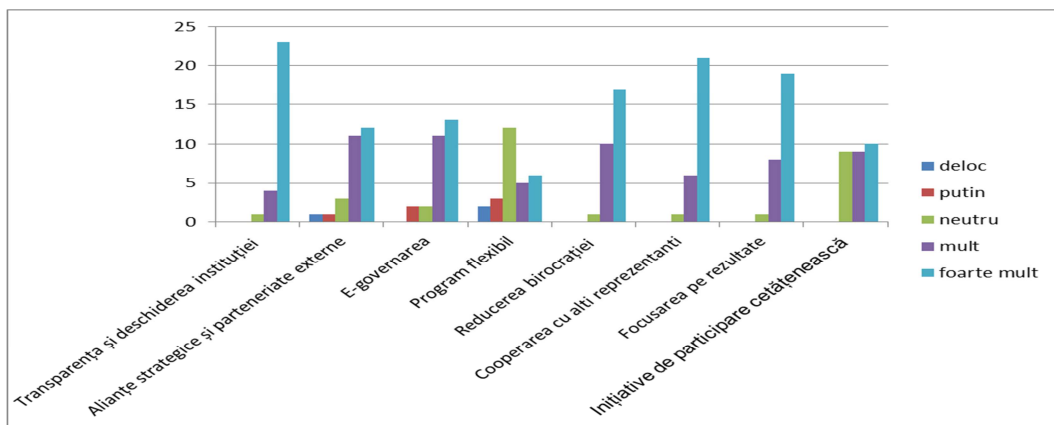

Figura 4. Importanța factorilor

b. Nivel județean

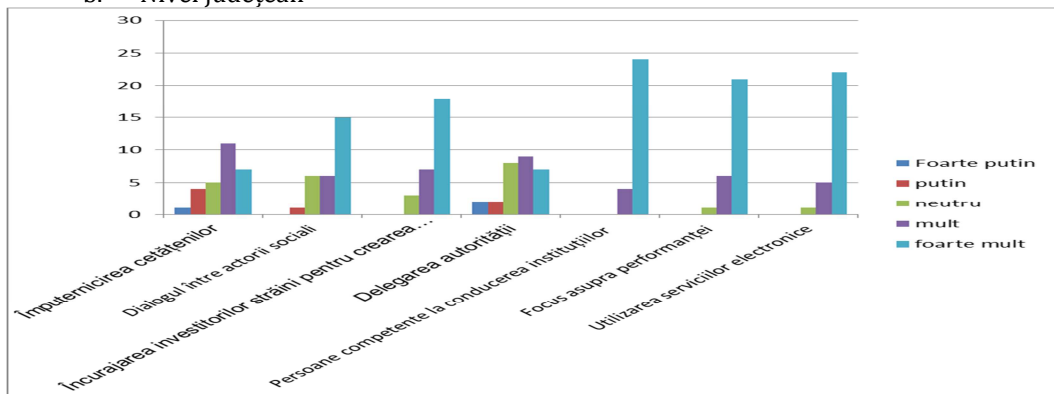

Figura 5. Gradul de influență al factorilor în schimbarea la nivelul județelor

c. Nivelul instituțional

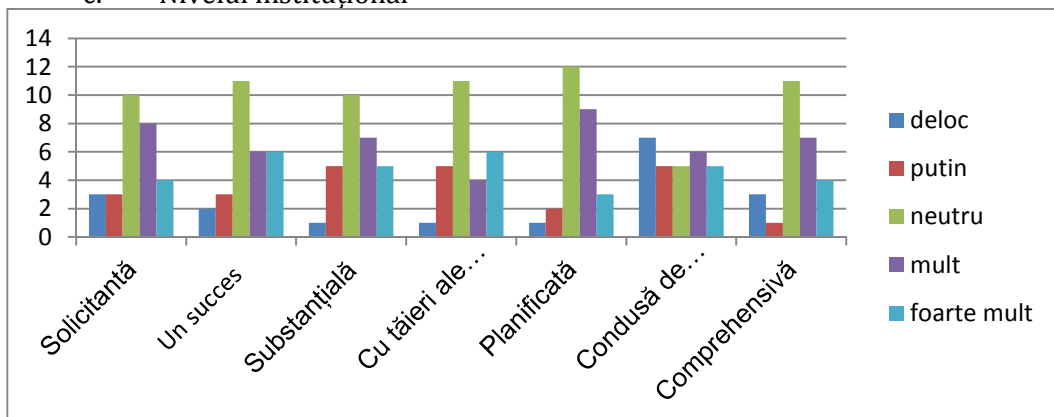

Figura 6. Cum este percepută reforma administrației publice

La întrebarea deschisă „Ce instrument considerați că trebuie să utilizeze administrația publică în schimbarea socială durabilă?”, am avut următoarele răspunsuri:

1. Completarea periodică a unui chestionar de către cetățenii dintr-un eșantion statistic cu privire la calitatea serviciilor administrative oferite de instituțiile publice. Și, în contrapartidă, conducătorii instituțiilor de la nivel ministerial să dispună subordonaților din teritoriu completarea unor chestionare vizând strângerea de informații cu privire la deficiențele din sistem și sugestii pentru îmbunătățirea activității. În felul acesta, ar putea fi îmbinate în mod constructiv cele două abordări manageriale, reactivă (soluționarea problemelor actuale) și proactivă (prevenirea potențialelor blocaje).

2. Respectul reciproc, comunicarea eficientă și onestă

3. Dialogul între actorii sociali.

4. Realizarea de politici publice coerente și bine procedurate

5. Transparența, eficiența, eficacitate, inovare, servicii electronice, servicii de calitate, reducerea birocrăției.

6. Egalitatea de șanse

7. Strategii, planuri, analize

8. Competența, atitudine, modele pentru oameni și transparența 100% în activitate. Simultan normele (în general) trebuie regândite într-o formă simplificată, actualizate și puse în slujba scopului urmărit.

9. Responsabilitatea socială bazată pe o legislație coerentă, previzibilă, aplicată ferm și pe resurse adecvate

10. Consultare publică pentru transparență

11. Participare activă la rețele/grupuri de lucru create pentru implementarea politicilor naționale/europene (inputuri relevante, bine fundamentate, transmise în timp util factorilor decidenți atât în ceea ce privește politicile naționale și/sau inițiativele comunitare)

12. Colaborare îmbunătățită cu structuri similare atât la nivel național cât și european (parteneriate, acorduri de colaborare, proiecte comune)

13. Facilitarea dialogului structurat și eficient între nivelul local și nivelul central, a dialogului civic responsabil și transparent între diferitele grupuri sociale și autoritățile centrale;

14. Predictibilitatea și profesionalismul deasupra disputelor politice

15. Schimbări incrementale, implicarea angajaților/cetățenilor în procesul de luare a deciziilor, dezvoltare durabilă și sustenabilitatea proiectelor

16. Guvernarea participativă, evaluarea reală a competențelor și introducerea unui mandat în exercitarea funcției publice de conducere, cu un plan de management evaluat la final

17. Cadrul comun de autoevaluare a funcționării instituțiilor publice (CAF) și Balance scotecard (BSC)

18. Responsabilitatea socială a tuturor factorilor de decizie, la nivelul administrației locale/centrale sau al marilor întreprinderi private

19. Leadership-ul, stabilitatea funcțiilor de conducere și stimularea performanței prin utilizarea de pachete motivaționale

20. Promovarea bunei guvernări, a noilor tehnologii și respectarea ciclului politicilor publice

Implicațiile acestui studiu de caz, bazat pe strângerea și analizarea informațiilor primite în urma chestionarelor obținute de la 27 de Instituții ale prefecturilor României, sunt utile pentru înțelegerea modului în care înalți funcționari publici, manageri publici și funcționari publici privesc reforma administrației publice și schimbarea socială la nivel de prefectură și ce valori, factori, instrumente sunt necesare schimbării administrației publice în contextul actual.

Potențialele contribuții pe care lucrarea le aduce la dezvoltarea domeniului de cercetare sunt:

1. identificarea punctelor slabe ale instituțiilor prefecturilor în ceea ce privește funcționarea lor;
2. identificarea aspectelor relevante unui sistem de management performant în cadrul prefecturilor;
3. valorificarea conceptului de schimbare socială durabilă în cadrul administrației publice.

4. Concluzii proprii asupra studiului realizat

Prin intermediul reformei administrației publice se dorește instituirea unui sistem modern și eficient al administrării publice, redefinirea rolului pe care statul îl are în calitate de promotor al democrației și economiei de piață.

Alte aspecte necesare acestui proces privesc formularea de propuneri de reformare și restructurare, luându-se în considerare o strategie pe termen lung și determinate măsurile care urmează a fi întreprinse de către autoritățile administrației publice pentru stabilirea și exercitarea sarcinilor.

În urma interpretării rezultatelor chestionarului concluzionez astfel:

1. menținerea unei medii care să stimuleze creativitatea, deschiderea instituției la nou;
2. promovarea unui management al schimbării deschis și flexibil care să sprijine inovarea și schimbarea;
3. dezvoltarea cooperării cu alți reprezentanți ai sectorului public, mediului universitar și cu mediul privat;
4. necesitatea creșterii gradului de comunicare și transmitere a informațiilor între angajații instituției;
5. Conștientizarea importanței schimbării sociale și reformei administrației publice de către funcționarii publici reprezentanți ai instituțiilor publice, organizații private și non-profit și cetățeni precum și utilizarea instrumentelor necesare schimbării sociale și reformei administrației publice, transfer de bune practici în domeniul.

Bibliografie

- Dincă, D., (2015), *Strategii de reformă și programe de guvernare privind serviciile publice locale, Orașul inteligent*. Ediția a II-a, Ed. Economică, București.
- Tapscott, D., (2011), *Crescuți digital. Generația Net își schimbă lumea*, Ed. Publica, București.

Stiglitz, J.E., (2008), *Mecanisme globalizării*, Ed. Polirom, Seria Economie și Societate, Iași.

Documentul „Analiza cauzelor structurale care au dus la reducerea capacității administrative a instituțiilor publice”.

„Analiza socio-economică realizată la nivelul Comitetului Consultativ Tematic Administrație și Bună Guvernare”

<http://www.fonduriadministratie.ro/pictures/analiza%20socio%20economica%20-%20CCT%20ABG.pdf>

„Analiza funcțională a administrației publice în România”, elaborată de experții Băncii Mondiale în 2011, însoțită de planurile de acțiune aferente http://www.sgg.ro/index.php?politici_publice_documente

„Evaluarea reformei procesului politicilor publice la nivelul administrației publice centrale”) - Cod SMIS: 12124 - Proiect co-finanțat prin Programul Operațional "Dezvoltarea Capacității Administrative" – 2011

http://www.sgg.ro/index.php?politici_publice_programe_si_parteneri

„Disparități și fluxuri în fundamentarea social-economică a regionalizării administrative a României” – 2013

http://regionalizare.mdrap.ro/wp-content/uploads/2013/04/Raport-de-progres-2_CONREG.pdf

„Fundamentele procesului actual de regionalizare în România” -2013 <http://regionalizare.mdrap.ro/wp-content/uploads/2013/04/Raport-CONREG-I-final.pdf>

„Organizarea administrativ-teritorială a României - Evoluție. Propuneri de optimizare” – 2013

<http://regionalizare.mdrap.ro/wp-content/uploads/2013/04/Organizarea-administrativ-teritoriala-a-Romaniei.pdf>

Raport privind dificultățile administrației publice locale în gestionarea proceselor de resurse umane

<http://www.anfp.gov.ro/DocumenteEditor/Upload/2013/proiecte/Raport%20dificultati%20procese%>

Coordination for Cohesion in the Public Sector of the Future (COCOPS): www.cocops.eu